

Prenzlauer Alle, S-bahnhof

Var börjar jag berätta om en sådan här vistelse? För mig har månaden i Berlin varit otroligt betydelsefull. Jag har fått tid att hinna i kapp mig själv, jag har fått tid att tänka kring mitt egna konstnärskap, jag har hunnit lära känna en stad något djupare än vid vanligt turistande, jag har fått se och uppleva massor, jag har fått tiden att under en månad att hitta min egna rytm.

Berlinvistelsen började med spöregn och sedan kom stormen Xavier som slog ut all kollektivtrafik. Jag gick in på ett museum och när jag kom ut var stormen där. Träden längs det stora flertalet gator i Berlin, blev livsfarliga. Jag kunde bevittna hur de fallit över bilar och tydligen dog en kvinna just av ett fallande träd.

Efter stormen kom värmen. Under flera dagar var det över 20 grader varmt. Jag som tidigare tänkt att jag hade tagit med för tunna ytterkläder gick nu ut utan ytterplagg alls. Just när det var som varmast kom familjen på besök, så Berlin visade verkligen sin bästa sida just då.

I hallen i lägenheten finns en stor Berlinkarta. Jag älskar kartor och jag har verkligen levt med den här kartan. Varje morgon och kväll har jag stått och tittat på den, sett ut dagsturer, letat upp mål, letat upp gator eller letat upp hur turen jag tog mig under dagen egentligen blev. Kartan har hjälpt mig att navigera och få ihop en helhet. Många och långa promenader har det blivit, även om jag också köpta månadskort och har åkt mycket med kollektivtrafiken.

Det är speciellt att resa själv. Vissa dagar kom jag på mig själv att jag inte pratat på hela dagen. Jag är kanske inte heller den som kvällstid känner att jag kan gå ut på restaurang ensam och känna mig helt avkopplad i den situationen. Så restaurangbesöken blev när familj var och hälsade på och när jag träffade vänner i Berlin.

Förutom konsten, älskar jag gott kaffe och löpning. Så jag kan säga att jag provat mig fram genom Berlins kaféer. Vissa kaféer blev favoriter, vilka jag återkom till. En god cappuccino om dagen (ibland två) blev en av dagarnas hållpunkter.

Cafe Butter, Pappanallee

Kafeet vid konsthallen KINDL

De fantastika helgfrukostarna (mellan kl 9-16) på kafeerna. Här kafe Blume nära Kollwitzplatz med familjen.

En dag testade jag ett kafé som jag sett på en av mina springturer, Cafe Kraft. Där visade det sig att varje tisdagkväll kunde man samlas om man vill springa tillsammans med andra. Alla som ville var välkomna, oavsett hur snabb eller duktig man var.

Det var så kul! Med lysande armband och musik i små högtalare, tog jag mig tillsammans med en grupp på 70 personer i olika åldrar runt på Berlins gator. Vi avslutade med en gemensam spurt, upplyst med bengaliska facklor av dem som sprang först, upp för en bro vid Mauerpark. Många löpturer hann det bli, även på egenhand i Berlin. Löpningen blev ett sätt att upptäcka och utforska staden, främst dess parker.

Cafe Kraft och Kraft runners

Mauer park

Naturligtvis har det blivit konst- och museibesök. Några av dem som gav mig extra mycket var; Gallerie Wedding, KINDL, KSG, Künstlerhaus Bethanien, Stasimuseet, Stasifängelset, Hamburger Bahnhof, Flughafen Tempelhof.

Stasifängelset kan man endast besöka genom guidad visning. Visningarna görs av fd. fångar. På Hamburger Bahnhof uppskattade jag att flera konstnärer i samlingen, hade fått utrymme i ett helt rum var.

Flera gånger i veckan besökte jag Bibliothek am Wasserturm i Prenzlauer Berg, för att kunna sitta uppkopplad en längre tid, jobba och svara på e-post.

Under vistelsen hann det också bli biobesök, ett fantastiskt och brett utbud av filmer finns (även på originalspråk, så man slipper den tyska dubbningen)

Stasis högkvarter nuvarande Stasimuseet

Hamburger Bahnhof

Stasifängelset

Samtliga tre bilder från Flughafen Tempelhof

Något som jag uppskattar i Berlin är all rörelse av människor utomhus. Hur Berlinarna verkligen använder sina utemiljöer, kaféer, restauranger och museer. Även om parkerna generellt kanske inte håller samma mått i ogrärensning, planteringar och gräsklippning som i Sverige, så finns ytorna där i var och vartannat kvarter, åtminstone som några bänkar, träd och gärna ett pingisbord. Min upplevelse är att man i högre grad än i Sverige träffas ute på kaféer och restauranger, kanske på ett enklare och mer avslappnat sätt. Även om det ibland

var frustrerande så uppskattade jag mycket att nästan alla butiker är stängda på söndagarna. Det ger utrymme till andra saker, som att umgås med familj och vänner.

Det som slog mig när jag kom till flygplatsen då jag skulle åka hem och åter omgavs av svenskar var att alla satt uppkopplade i sina mobiler eller datorer, något som jag inte heller upplevt existerade i Berlin på samma sätt som i Sverige. När jag tittade på människor ute på kaféer, såg jag inga mobiler på borden. I tunnelbanan satt människor och tittade rakt ut, läste eller samtalade, endast någon enstaka satt och tittade ner i mobilen.

De två sista dagarna på min vistelse avslutades på samma sätt som det började...spöregn och storm, men de sista timmarna mojnade allt och solen kom fram och sken.

Från flygplansfönstret när jag åkte hem, blinkade TV-tornet vid Alexanderplatz åt mig. Detta torn som dykt upp lite nu och då under mina promenader i Berlin och har hjälpt mig hålla riktningen och orientera mig.

Korsningen Pappenallee/Kastanienallee o.ch längst ner Fehrsehturm

Jag vill rikta ett varmt och stort tack till Hallandskonstförening som gav mig möjligheten till den här vistelsen. Resan och tiden har gett mig så mycket!
Berlin är i mitt hjärta!

Maria Hallberg
(Vistelsen tog plats under oktober 2017)

www.mariahallberg.se

Från museet "Alltag der DDR" och från loppisen, som tog plats varje söndag vid Mauerpark

Utsikt från Glockenturm över Olympiastadion med Berlin i bakgrunden

Lunch vid turkiska marknaden på Maybachufer .

Park med pingisbord i närheten av lägenheten.

Biblioteket vid Wasserturm i Prenzlauer Berg där jag ofta satt och jobbade.

Hus vid ån Panke som jag passerade vid en av mina löprundor.

Fantastik vietnamesisk restaurang i närheten av Kollwits Platz.

Provsmaade "Currywurst" och konstaterade att det inte är något i min smak. Fortsatte sedan Kastanienallee och passerade det här huset.

Med vänner på vernissage på konsthallen KINDL